

عنوان مقاله:

بررسی الگوی مسکن ایرانی در دوره پهلوی و معاصر بر اساس فلسفه ساختارگرایی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علیرضا افشون - مدرس موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی دانا واحد یاسوج، یاسوج، ایران

زهرا فرجی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی دانا، یاسوج، ایران

پژمان کهن - دانشجوی کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی دانا، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی الگوی مسکن ایرانی در دوره پهلوی و معاصر بر اساس فلسفه ساختارگرایی پرداخته است. لذا بررسی مفهوم ساختارگرایی، مولفه های ایجادکننده ساختارهای معماری در عصر پهلوی، ساختارهای اصلی معماری دوره پهلوی و نمود کالبدی این ساختارها هدف این تحقیق است. بر این اساس روش انجام تحقیق توصیفی-تحلیلی می باشد. به منظور گردآوری اطلاعات موردنیاز از مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است. ابزار جمع آوری اطلاعات از طریق فیش برداری مطالب موردبررسی در مقالات و کتب بوده است. تجزیه و تحلیل داده ها و اطلاعات گردآوری شده از طریق استدلال منطقی داده ها و به شیوه کیفی بوده است. نتایج نشان می دهد سه شالوده اصلی ساختار معماری دوره پهلوی به خصوص در طراحی خانه ها مورد استفاده قرار می گرفت تاثیر معماری فرنگی، ارجاع به معماری باستانی و سنت گرایی ارتقا یافته بود که تاثیرهای زیادی در فرم و فضای معماری اماکن عمومی و خانه های این دوره گذاشت. خروجی این سه ساختار اصلی بیشترین تاثیر را در برون گرایی معماری این دوره است.

کلمات کلیدی:

الگوی مسکن، دوره پهلوی، معاصر، ساختارگرایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427706>

